

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Benet XVI

Acabem de viure l'experiència de la mort d'un Papa emèrit, una experiència que ha commogut el món sencer. El Papa Benet, amb el que hem compartit el camí de la vida i de l'Església durant uns anys i que hem continuat nomenant així, Papa Benet, encara que des d'aquell 28 de febrer de 2013 ja no era el Papa, el Bisbe de Roma.

I durant tots aquests anys hem viscut l'estranya situació en la que l'Església semblava tenir dos papes. Francesc havia comentat alguna vegada que era com tenir l'avi a casa, l'home savi, l'home de l'experiència, de la saviesa, de la prudència. Un home discret, humil, però una de les ments més brillants i clares del segle XX. I si va destacar de manera eminent en la intel·ligència humana com a teòleg, historiador i estudis de la Bíblia, també va destacar en l'altra tipus de saviesa, la que ve de Déu, la de la fe, de l'esperança veritable, la de l'autèntic amor. I si de la saviesa humana ens va deixar molts exemples en els seus escrits, llibres i conferències, de la saviesa de l'esperit en tenim el testimoni de tota la seva vida.

Un home dedicat durant molts anys a l'estudi, la investigació i la docència de la teo-

logia. Però un home sobretot de fidelitat plena a Déu que, en els seus misteriosos camins, el va dur fins a la Seu de Sant Pere com a Summe Pontífex. I encara més, ens va donar un gran testimoni d'humilitat, que és l'autèntica saviesa, al renunciar amb un acte de fe en el Senyor que

és el que porta el timó de l'Església, acceptant passar la resta de la seva vida amagat en el silenci i dedicat a la pregària.

Vaig tenir ocasió de poder conèixer i saludar el Papa Benet l'estiu de l'any 2010 amb motiu del meu nomenament com a Bisbe auxiliar de Terrassa, nomenament fet per ell precisament. Quan m'han preguntat per aquella entrevista, més enllà de les breus paraules d'agraïment i de demanar-li que pregués per mi, la impressió que em va donar era la de trobar-me davant un home de Déu, un home plenament de Déu.

De tots els seus llibres i escrits voldria ara destacar-ne un de realment excepcional per a mi, un document preciós que recomano a tothom per la seva claredat i profunditat. Em refereixo a la Carta Encíclica *Deus Caritas est* (Déu és amor) publicada poc després de la seva elecció com a Papa el 25 de desembre de 2005.

Preguem per ell, certament, però preguem també perquè el Senyor envii molts treballadors com ell a la seva vinya, a la seva Església, que viu en un món no fàcil, però que necessita ser evangelitzat i que precisament per això ens ha de fer créixer i enrobustir en la Fe.

ENTREVISTA

Formar i evangelitzar

CRISTINA MANRESA

La Fundació per a les Escoles Parroquials (FEP) va néixer el 1985 per acollir les escoles parroquials de l'Arquebisbat de Barcelona. Actualment, la FEP aplega 18 escoles, de les quals 5 són d'Educació Especial; estan ubicades, majoritàriament, en els barris més perifèrics de la ciutat, on la diversitat cultural, els efectes de la crisi migratòria, la precarietat i vulnerabilitat són importants. La Cristina Manresa fa 38 anys que és a la FEP, en 25 dels quals ha dirigit l'escola del Bon Pastor i els darrers 15 n'ha estat la coordinadora de Pastoral.

Amb quin objectiu neix la FEP?

Amb el compromís de donar un servei educatiu en la missió de promoure una educació integral d'acord amb una concepció cristiana de l'home, de la vida i del món. També preparam els nostres alumnes perquè puguin participar activament en la transformació i millora de la societat.

Quin treball pastoral feu a les escoles?

Malgrat les dificultats que tenim actualment per educar en la fe i per parlar de religió, si li afegim la diversitat cultural i el respecte per la diversitat, encara és més complex. Però volem que la presència d'una escola de la FEP sigui un testimoniatge en la comunitat i en el barri de servei i de sol·licitud pels més pobres. I que l'escola il·lumini amb les paraules i actituds de l'Evangeli. I, amb el pensament social la nostra tasca educativa, iniciar en la fe i acompanyar-la.

Després de 48 anys a la FEP, de què n'està més satisfeta?

Sento una gran gratitud per tot el que he viscut, he rebut i he crescut com a persona i en la fe. Crec que hem anat consolidant objectius i creixent en propostes i projectes, respectant sempre la realitat i la diversitat d'escoles, els seus ritmes i les seves possibilitats.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Una presència que batega

El bar-bodega de sempre, arrelat al barri, amb una clientela que se'l sentia seu, va canviar de propietaris. El matrimoni que el regentava de sempre es va jubilar. Se'n van fer càrrec dos germans xinesos, noi i noia de mitjana edat. El seu interès per integrar-se i per donar un bon servei, eren comentats pels clients.

Una tarda la noia es feu un tall considerable a la mà, amb un ganivet. Era sola al bar. Després d'una primera cura, es considerà que el millor seria acostar-la a urgències. Es planteja si hi podia anar sola o si convenia que algú l'acompanyés. Semblava que la segona alternativa era la més assenyada. Però ningú s'oferia per fer-ho. Finalment una senyora gran s'oferí per acompanyar-la. Anaren a urgències. Els atengueren d'immediat. El seu cas, però, no presentava major gravetat i hagueren d'esperar. Després de rebre l'atenció necessària i uns quants punts a la ferida, retornaren al bar, la senyora gran l'ajudà a recollir i deixar en ordre el local i l'acompanyà a casa. L'endemà passà per l'establiment per interessar-se per la seva salut. La setmana següent repetí la visita dues vegades

més. El tercer dia la noia li digué: «Li estic molt agraïda per l'interès que vostè ha mostrat per ajudar-me en aquesta trista situació en la qual m'he trobat. Gràcies per la seva amabilitat i pel temps que m'ha dedicat. Permet'm, però, una pregunta: aquesta preocupació pel proïsme és filantròpica o és exigència de la seva religió?». La resposta a la interpel·lació fou ben clara: «Soc cristiana i procuro seguir els ensenyaments de Jesús que ens diuen que hem d'estimar Déu i el proïsme. Estimar el proïsme i servir-lo des de l'amor. Això és el que he intentat fer davant la teva situació». «Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides (...), el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: "Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més"» (Lc 10,33-35).

El nostre dir i fer, la vida de cada dia, poden esdevenir aspectes significatius de la nostra fe, testimonials, si sabem descobrir-hi la presència de Déu, bategant ben viva, en les persones, en els fets, en les situacions.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Benedicto XVI con los discapacitados en el «Nen Déu»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Guardamos como una imagen inolvidable la del apreciado Papa: cercano, amable, afectuoso, emocionado, con los discapacitados; próximos a sus familias y a todos los que estamos a su servicio.

Con entusiasmo y diligencia se preparaba el gran día. Todos vibrábamos. Los chicos, ellos y ellas, colaboraban. Le ofrecerían una canción alemana en catalán, esto requería cariño y esfuerzo, la repetían una y otra vez, deseaban ofrecer al Papa lo mejor. Otros serán lectores, encargados de manualidades... Todos, responsables y atendidos, se implicaban con alegría y diligencia.

La solemne celebración eucarística de consagración de la Basílica de la Sagrada Familia avivaba nuestro ánimo para recibir al santo Padre aquella misma tarde.

Las piedras vivas de la Iglesia encuentran apoyo en las personas con necesidades. Recibir al Papa se cons-

tituía en señal de aprobación y apoyo a la acción de la Obra del «Nen Déu». «Para el cristiano, dijo, todo hombre es un verdadero santuario de Dios, que ha de ser tratado con sumo respeto y cariño, sobre todo cuando se encuentra en necesidad.»

El Papa que había manifestado su alegría «al poder estar con todas las personas que formáis, dijo, esta más que centenaria Obra Benéfico-Social del Nen Déu», bendijo la primera piedra de la «Residencia Benedicto XVI» para los jóvenes atendidos y se despidió de ellos diciéndoles que daba gracias a Dios por sus vidas «tan preciosas a sus ojos», y asegurándoles que ocupaban «un lugar muy importante en el corazón del Papa».

Por intercesión de Nuestra Señora de la Merced y de la Beata Madre Carmen del Niño Jesús, rogó la bendición de Dios e impartió cordialmente la Bendición Apostólica.

Lectures de la missa diària i santoral

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscilla (s. I), matrona romana; sant Bernard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (festa litúrgica a Catalunya). Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumer-sind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card. Beats Jaume de Sables, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de ciutat de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ † Diumenge vinent, III diumenge de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3,5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra».

Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel».

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

Lectura del libro de Isaías (Is 49,3,5-6)

Me dijo el Señor: «Tú eres mi siervo, Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto, a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

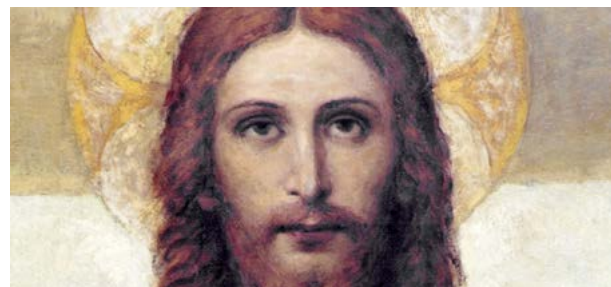
✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo". Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel».

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo". Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios».

COMENTARI

Mirar, deixar-se mirar i seguir Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Una vegada més, l'Evangelí ens parla de Joan el Baptista que «veient que Jesús venia, digué: Mireu l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món».

«Mireu Jesús», que es posa al costat d'aquells que se senten pecadors. Així ho indicava el Baptista, que estava envoltat de persones que havien sortit de casa seva, volien millorar la seva vida i experimentaven la necessitat de canviar-la i purificar-se dels seus vicis i pecats.

Però alerta, no n'hi ha prou de «mirar» el Senyor. Avui estem en un món en el que triomfa la imatge, i ens agrada mirar: mirem la tele, internet, el telèfon, els aparadors, els anuncis, les notícies, les pel·lícules, els esports... i moltes qüestions i informacions que ens criden l'atenció. Tot pot estar molt bé, però fàcilment ens podem quedar en el món de la superficialitat si ens quedem en el «mirar».

Amb això no n'hi ha prou per esdevenir cristians; **cal «deixar-nos mirar» per Jesús, escoltar-lo i seguir-lo.** Cal aplicar en la nostra vida el que Ell ens diu i ens dona, tot deixant-nos embolcallar amb la seva persona.

Joan Baptista «ha vist que l'Esperit baixava del cel... i es posava sobre Jesús. Ho ha vist i dona testimoni que aquest és el Fill de Déu». Ell mateix es reconeix com un testimoni excepcional, presentant-se i realitzant en la seva persona el que molts anys enrere deia el profeta Isaïes: «Una veu que crida en el desert: Adreceu el camí del Senyor».

El Baptista es reconeix en la missió de «preparar els camins del Senyor», i no es dona més importància que la que té: no és ni el Crist, ni Elies, ni el Profeta. Encara que Jesús mateix digui d'ell que és el més gran dels profetes.

Nosaltres que hem tingut el goig de poder «mirar i sentir-nos mirats» per Jesús (moltes diferents persones ens hi han ajudat) i el volen seguir; ens cal que apliquem en la nostra vida aquelles característiques que tenia Joan Baptista.

Hem de ser persones que viuen amb simplicitat de vida; que són veu del Senyor per als que tenen al costat; que conviden a preparar-se per rebre el Senyor; que ajuden als altres a polir-se dels defectes que puguin tenir; i que no es consideren excepcionals per tenir aquestes importants missions.

Mirem a Jesús, deixem-nos transformar per Ell, i apropem els altres al Senyor.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge dia 15, a les 11 h. Mons. Cristau celebra la Missa a l'Església de l'Assumpció de Santa Maria de Vall-doreix.

Dimecres 18, a les 11 h. Reunió de la Comissió diocesana del Sínode al Bisbat.

Del 18 al 25: Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Hi haurà actes de pregària ecumènica a diverses ciutats. **El dimecres 25, a les 19 h,** Mons. Salvador Cristau presidirà la Pregària diocesana ecumènica de cloenda a la Catedral.

Dijous 19, a les 11 h. Mons. Cristau presideix la Plenària del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) a Sant Pau del Camp (Barcelona).

Dissabte 21: Trobada interdiocesana de diaques a Terrassa. A les 12 h, el Sr. Bisbe presidirà la Missa a la Catedral; a les 14 h, tindrà lloc el dinar; i a les 15 h la visita a les Esglésies de Sant Pere (La Seu d'Egara).

Diumenge 22, a les 12 h. Mons. Cristau celebra la Missa a Sant Vicenç de Mollet amb motiu de la festa major.

Del 22 al 28 de gener: Setmana de la Bíblia. Amb el lema «Us anunciem allò que hem vist i sentit» (Jn 1,3). Es poden

consultar els actes programats al web: www.setmanadelabiblia.cat

Concurs Bíblic. S'ha editat l'edició d'enguany i hi ha temps fins al 15 de febrer per a inscriure's. Les inscripcions s'han de fer a: participants@concursbiblic.com

Notícies

Benedicció d'una capella a Terrassa. El 20 de desembre, el Sr. Bisbe celebrà la Missa a la nova capella de la residència d'avis La Fundació Antiga Caixa de Terrassa. En acabar saludà i felicità el Nadal als residents i treballadors, visità les instal·lacions i signà en el llibre d'honor.

Cinquantenari de la fundació de «Los Alcázares de Santa María» a Vall-doreix. Mons. Cristau va celebrar la Missa al «Pinar de Nuestra Señora» el dimarts 27 de desembre en la cloenda del cinquantenari de la fundació de la

casa «Los Alcázares de Santa María» (1971-2021) a Vall-doreix. La casa fou edificada com a noviciat i ara és residència de religioses grans de la Congregació de Filles de Santa Maria del Cor de Jesús.

Sabadell acull les relíquies de santa Teresa de l'infant Jesús. El dilluns 2 de gener, l'Església de l'Immaculat Cor de Maria de Sabadell acollí les relíquies de santa Teresa de l'infant Jesús i dels seus pares, Sant Lluís Martin i Santa Maria Cèlia Guérin. Ar-

ribaren a les 18 h i a les 19.30 h es va celebrar l'Eucaristia. Aquell dia es complien 150 anys del naixement de la santa.

El bisbe Salvador celebra a Sant Feliu del Racó. El diumenge 8 de gener, el bisbe Salvador va presidir la Missa a Sant Feliu del Racó, tot presentant Mn. Xavier Blanco com a rector de la parròquia.

En la pau de Crist

P. Julián Pascual Moreno, OFM Conv. Morí el 5 de gener als 76 anys. Formava part de la comunitat franciscana de Granollers. Entre els anys 2001 i 2008 fou rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua de Granollers. El funeral tingué lloc el dissabte dia 7 a la parròquia.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

Benedicto XVI

Acabamos de vivir la experiencia de la muerte de un Papa emérito, una experiencia que ha conmovido al mundo. El Papa Benedicto, con el que hemos compartido el camino de la vida y de la Iglesia durante unos años y que seguimos nombrando así, Papa Benedicto, aunque desde aquel 28 de febrero de 2013 ya no era el Papa, el Obispo de Roma.

Y durante todos estos años hemos vivido la extraña situación en la que la Iglesia parecía tener dos papas. Francisco había comentado alguna vez que era como tener al abuelo en casa, al hombre sabio, al hombre de la experiencia, de

la sabiduría, de la prudencia. Hombre discreto, humilde, pero una de las mentes más brillantes y claras del siglo XX. Y si destacó de forma eminente en la inteligencia humana como teólogo, historiador y estudioso de la Biblia, también destacó en el otro tipo de sabiduría, la que viene de Dios, la de la fe, de la esperanza verdadera, la del auténtico amor. Y si de la sabiduría humana nos dejó muchos ejemplos en sus escritos, libros y conferencias, de la sabiduría del espíritu tenemos el testimonio de toda su vida.

Hombre dedicado durante muchos años al estudio, a la investiga-

ción y a la enseñanza de la teología. Pero hombre sobre todo de fidelidad plena a Dios que, en sus caminos misteriosos le llevó hasta la Sede de San Pedro como Sumo Pontífice. Y aún más nos dio un gran testimonio de humildad, que es auténtica sabiduría, al renunciar con un acto de fe en el Señor que es quien lleva el timón de la Iglesia, aceptando pasar el resto de su vida escondido en el silencio y dedicado a la oración.

Tuve ocasión de poder conocer y saludar a Benedicto XVI en el verano del año 2010 con motivo del mi nombramiento como Obispo auxiliar de Terrassa, nombramiento hecho por él precisamente. Cuando me han preguntado por aquella entrevista, más allá de las breves palabras de agradecimiento y de pedirle que

orase por mí, la impresión que me dio era la de encontrarme ante un hombre de Dios, un hombre plenamente de Dios.

De todos sus libros y escritos quisiera ahora destacar uno realmente excepcional para mí, un documento precioso que recomiendo a todos por su claridad y profundidad. Me refiero a la Carta Encíclica *Deus Caritas est* (Dios es amor) publicada poco después de su elección como Papa el 25 de diciembre de 2005.

Oremos por él, ciertamente, y oremos también para que el Señor envíe muchos trabajadores como él a su viña, a su Iglesia, que vive en un mundo no fácil, pero que necesita ser evangelizado y que precisamente por eso debe hacernos crecer y robustecer en la Fe.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

